

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїі 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 9
Вересні (September) 1934

ЗМІСТ:

Його Угоди (часть 5, пром.).....	131
У символіні.....	132
Його Угоди (часть 6).....	133
Прообраз.....	135
Хто був взятий.....	134
Час Суду.....	134
Пісня.....	134
Вірність.....	135
Подружжє.....	137
Його Імя.....	137
Одні Слови.....	138
Його Пророк.....	138
Його Угоди (часть 7).....	139
Останок Уведений.....	141
Вимоги.....	141
Війна.....	142
Спорідненні.....	142

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
• Іса. 43:12

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Ёвоге був початком Його творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Ёвоге тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в осяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Ёгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створиви совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був заслужений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, шоби набути викупну ціну для всіго роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Єнов, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Єноу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й призові є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри загальному людству, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всіх, що хотять служити.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, котрий скинув Сатану з неба й почав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер почалося; що незгодного Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

(Прод. з стр. 144)

"Закон угода зроблена в Єгипті була додана до Авраамової угоди для певної цілі і на назначений час, але не змогла видати людей для імени Єгови, шоби вони могли статися частю насіння Авраамової угоди; для того вона була знесена. Зараз коли закон угода стала старою нова угода була зроблена, а се був доданий або приціплений зряд до Авраамової угоди; і через нову угоду люди для Єгового імя є вибрані і зроблені Його свідками проголошувати Його імя, а вірні є взяті в угоду о царство. Ізраїльський первосвященник носив ефод і нагрудник зціпленні на раменах тримаючи дві часті ефода разом. Так і великий Первосвященник Єгови, котрим є Ісус Христос, священник по віку по чину Мелхизедека, носить відповідальність Авраамової угоди, нової угоди, царства угоди, всі котрі є зрядом угоди ужиті для виконання Його цілі. На тій часті ефода, що сходилися на раменах, було два онікс каміння на котрих були виріті імена, а сі були поміщені в золоті. Ось так було представлено, що дванадцять відділів або поколінь духового Ізраїля, котрі є людьми для Єгового імя, становлять кілька між Авраамовою угодою а новою угодою. Отже ясним є, що всі угоди є угодами; Єгови і Його зрядом до виконання Його волі або цілі, і що заховані або тайні річі відносно сього заміру є-обявлені для тих, що бояться Його і що вірно й радісно є послужити Йому. Найбільша річ зі всіх яка є відкрити, то се святе імя Всевишнього, котре Він тепер уповні оправдає. (Далше буде)

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, шоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи спідкі Єгови. Він уможливив систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається є ниму літературу яке помічує в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших зрядів публичного научення а Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відданий й відділений від усіх партій, сект або сторінських організацій. Він цілковито є безпартійно стоїть по єдині царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважного й критичного досліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечливості ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й а інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Roseford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросить. Ми радисо бажамо помочи таким потребующим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмениу аналізацию кождого року. Увага для передплатників: Посвідчу за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що а се попроситься. Змінення адреси для гук, що повідо чть, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LV

Вересень, 1934

№ 9

ЙОГО УГОДИ

[Продовження з минушого числа]

"Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливості дого; Бог бо сам суддя."—Пс. 50: 5, 6.

ЧАСТЬ 5

УГОДА Єгови з Авраамом була пізніше стверджена Ісаакові, опісля Якові, і даліше дванаццати родам Ізраїля (Юди), а головні при закон угоди. "Вічно пам'ятає він заповіт свій, те слово, що заповів для тисяча родів. Свій заповіт з Авраамом і свою клятву, котрою перед Ісааком клявся; і поставив її законом Якову, вічним заповітом Ізраїлеві." (Пс. 105: 8-10) І почув Бог голосінне, і спогідав Бог заповіт з Авраамом та з Ісааком та з Яковом." (2 Мойс. 2: 24) Єгова виконав умовини Авраамової угоди взглядом Авраамових тілесних потомків через визволення їх з Єгипту через Мойсея й закон угоду, і через прогнання поган перед ними із землі Канаан. "І рече [Єгова]: Се я покладаю завіт: Перед усіма людьми твоїми сотворю чудеса, які не творились на всій землі і у всіх народів, і вбачати ме весь люд, що проміж ним живем, діло Господнє: страшенне бо те, що сотворю з тобою. Пильнуй же того, що я заповідав нині [в день устанавлення нової угоди] тобі. Се повиганю перед тобою Аморіїв, і Канааніїв, і Хетіїв, і Ферезіїв, і Гевіїв, і Євузіїв. І рече Господь Мойсейові: Позаписуй собі ці слова: бо згідно з сіми словами вчинив я з тобою [Мойсей представляв Ісуса Христа] і з Ізраїлем [представляючи духового Ізраїля, включаючи останок] завіт."—2 Мойс. 34: 10, 11, 27.

²² В гармонії з повисше наведеним типом Єгова ствердив Авраамову угоду з правдивим насінням, т. є з Ісусом Христом, зробивши з ним нову угоду. Через Ісуса Христа, Посередника, Єгова ствердив Авраамову угоду для членів тіла Ісуса Христа, себто, із духовим Ізраїлем, в такий самий спосіб, а іменно, через нову угоду, в котрій є виразно зазначений замір Єгови відносно сього насіння Авраама. Отже нова угода є додаток або причіпка до Авраамової угоди, так як задна часть ефоду священника була причіплена до попередньої части його. Се даліше попирає заключення, що нова угода—се средство яке уживає Єгова до вибрання собі людей для свого ймя, котрі то люди будуть становити часть Авраамового насіння і будуть мати участь в оправданню Єгового ймя.

²³ Сара мала одного сина, і опісля вона умерла. Се не указує на кінець Авраамової угоди, ані на кінець Єгової організації; тому що вони не скін-

чаться. По її смерті Сара не знаходиться в образі, і, розуміється, по її смерті вона не могла приводити більше дітей. Сара умерла трицять сім років по народженню Ісаака і три роки перед ожененням Ісаака з Ребекою; бо Ісаак був сорок років віку, коли оженився. (1 Мойс. 25: 20) Тоді по ожененню Ісаака з Ребекою, і більше чим три роки по смерті Сари, Авраам взяв собі иншу жену, котрої ймя було Хетура. (1 Мойс. 24: 67; 25: 1) По смерті Сари Хетура взяла місце Сари і породила більше синів Авраамові, так як Рут, Моабитянка, взяла місце жидівки Ноємії в народженню насіння. Отже Хетура представляла Божу організацію, а не нову угоду. Вона і її сини разом представляли Божу організацію породивши інших синів по народженню сина хлопяти.

²⁴ Авраам будучи старим чоловіком, і також Сара, будучи за старою родити дітей, Єгова створив чудо для них, спричинивши запліднення й народження сина Ісаака. Отже виходить, що ті шість синів від Хетури, що народилися сорок років по народженню Ісаака, породились також чудесною силою Єгови. Відносно чудесного народження Ісаака: "(Яко ж написано: що отцем многим народам настановив я тебе, перед Богом, котрий, оживляє мертвих [Аврамова сила заплідити Сару була мертва, і Бог в чудний спосіб оживив ту силу] і зове те того чого нема [як і Авраам колись не був отцем многих народів], так як те, що є [отже Бог змінив ймя Аврама на Авраама, що значить 'отець многих народів', і се він зробив два роки перед народженням Ісаака]. Котрий, окрім [проти] надії, в надії увірував, що бути йому отцем многим народам, по реченному: Так буде насінне твое. В обітуванні ж Божім не сумнів ся невірванням, а покріпшав вірою, давши славу Богові, і впевнившись, що Обіцявший зділяє й зробити." (Рим. 4: 17, 18, 20, 21) "Тим же і від одного, та ще помертвілого, народилось множество, як зорі небесні і як піску край моря безліч."—Жид. 11: 12.

²⁵ Авраам був сто років віку коли Ісаак народився, і в той час його тіло було так за добре як смерця щодо народження дітей, як про се написано в четвертій голові до Римлян; отже сорок років пізніше його тіло було рівнож жер-

тве, єсли не більше, і для цієї причини Єгова ужив чудотворної сили, щоби Авраам міг мати шість синів від Хетури. (1 Мойс. 25: 1, 2; 1 Кор. 1: 32) Се було чудотворною силою Єгови що Ісус Христос був початий в отробі чистої дівиці і пізніше народився. Трицять років пізніше Єгова чудотворною силою породив Ісуса Христа як позатипічного Ісаака, "насіння обітниць". (Мат. 3: 16, 17) Приблизно 1900 років пізніше, а іменню, в 1914 р. "хлопяток", що значить царство Боже під Христом, народилося з Божої жінки або організації, і се також чудотворною силою Єгови. Рівнож уживаючи чудотворної сили Єгови, Сион, представлений через Божу "жінку", породив і інших дітей в 1918 р., і опісля. Отже Хетура здається ясно представляє Сион в народженню інших дітей по народженню сина хлопяти.—Іса. 66: 7-9.

"Шість синів Хетури не були сини Ісаака, але були сини Авраама; отже сини Хетури не могли представляти тих, що отримують життя на землі і котрі тут є названі клясою реституційною, тому що ті, що отримують совершенність людську, будуть синами позатипічного Ісаака. Отже закінчення мусить бути, що сини Авраама від Хетури представляли синів Бога Єгови народжених від Його організації Сиона відділені й відріжені від Ісуса Христа. Ті, що були взяті з між народів яко люди для Його імя, не є дітьми Христа, але братами Христа і синами Божими. (Жид. 2: 11) Отже відношення Авраама до Хетури і її синів ясно представляє споріднення Бога до "інших синів" Сиона.

"Єдиний Ісус Христос є великим Посланцем нової угоди. По народженню "сина хлопяти", що взяло місце в 1914 р., і пізніше, т. є в 1918 р., Ісус Христос, великий Посланець нової угоди, прийшов до храму щоб чинити суд. (Мат. 3: 1) Там Єгова через Ісуса Христа, великого Посланця угоди збудував Сион, народивши найперше вірних святих, що давно повмирили у вірі, і пізніше вірний останок був введений в Сион і стався дітьми Божими; і останнє зібрання є представлене через народження Хетурою шість синів, котрі є синами Авраама, представляючи синів Божих. Ісус Христос ЄДИНИЙ — "насіння Авраама" після безуслівної угоди. "Авраамові ж виречені обітування і насінню його. Не сказано: І насінням, яко про многи, а яко про одно: І насінню твоєму, що єсть Христос."—Галат 3: 16.

УСИНОВЛЕННЯ

"Се правда, що апостол каже в тій самій слові: "Скільки бо вас у Христа хрестилось, у Христа одягли ся. Коли ж ви Христові, то ви насінне Авраамове, і по обітованню наслідники." (Галат 3: 27, 29) Але питання, Як вони прийшли до Христа? Ясно, що через усиновлення. Усиновлення значить прийняти когось іншого за сина в родину. Члени тіла Христового представляють часть Авраамового насіння сям, що вони були приведені до Христа й прийняті й усиновлені в домі Божім, над котрим Ісус Христос є Гетьманом і Головою. Вони не дістались в тіло Хри-

стове через те, що вони щось роблять. Аргумент апостола в його листі до Галат є, що вповні часу Бог післав Ісуса, "щоб викупив тих, що під законом, щоб ми прийняли всиновлення. А що ви сини, то послав Бог Духа Сина свого в серця ваші, що покликуює: Авва, Отче! Тимже вже більш не невільник єси, а син; коли ж син, то й наслідник Божий через Христа." (Галат 4: 4-7) Дальше каже апостол: "Бо не прийняли ви духа неволі, знов на боязнь, а прийняли духа всиновлення, нимже покликуюємо: Авва, Отче!" (Рим. 8: 15) Тоді апостол ясно каже, що довершення введення в Божу родину взяло місце в часі відбудовання Сиону. "Не тільки ж (воно), та й ми самі, первоплід духа маючи, й ми самі в собі стогнемо, ждучи всиновлення, йзбавлення тіла нашого." (Рим. 8: 23) Се була ціль Божа від почину привести й інших синів через усиновлення. "Наперед признавши нас на усиновлення собі через Ісуса Христа, по благоволенню хотіння свого."—Ефес. 1: 6.

"Єгова сказав до Авраама: "В Ісааці наречиться тобі потомство." (1 Мойс. 21: 12) В часі сього заявлення Єговою Агара і її сини були вигнані. (Галат 4: 29, 30) Около сорок років потім сини Хетури народилися. Ісаак—се син Божий по обітниці, котрий був типом на Ісуса Христа, насіння обітниць. Ісус, позатипічний Ісаак,—Один, а шість синів Хетури робить сім, що становить повне число божественної родини.

"Сини Хетури не могли наслідити з Ісааком 'всього що Авраам мав', але Авраам дав тим шістьом синам подарунки. (1 Мойс. 25: 5, 6) Так і члени тіла Христового не можуть наслідити нічого самі від себе, тому що Ісус Христос є той, "котрого [Єгова] зробив наслідником всіх річей." (Жид. 1: 2) Ісус Христос наслідив царство три і пів роки перед приходом до храму, щоб чинити суд і відбудувати Сион, і ось такий довгий час взяло нім народилися інші діти Сиона і були приведені до Божої головної організації. Отже Ісус Христос є дійсним "насінням Авраама". (Діян. 3: 25, 26) Через посередництво Ісуса Христа Його браття були взяті яко люди для Єгового імя, і сі вірні браття стались співнаслідниками з Ісусом Христом через всиновлення, а їх наслідде залежить від певних річей, а іменню: "Сеї самий Дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі, коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждемо, щоб з Ним і прославитись."—(Рим. 8: 16, 17) Инакше сказати, всі члени тіла є усиновлені в царський дім і стались навіки членами того дому єсли будуть вірні Богові, що стягає на них наруги й терпіння які впали на Ісуса Христа.

"Імя "Хетура" є взяте із першого кореня *катер*, що значить "курити", себто, обернути в пахущі огнем. Найчастійше те слово є переложене на "палити пахощі", і також, "палити жертву"; отже імя Хетура значить "пахощі" або "аромат". Прекрасні поетичні слова відносно приходу Ісуса Христа яко Царя і Судді до храму, звучать: "Хто сеся, що від стелу йде, наче б о-

курювана стовпами диму з мирри й кадила, з порошоків в крамницях?" (Пісня Пісень 3: 6) Коли Царь їде на своїй носильниці, то з ним співтоваришать шістьдесят одважних воєвод. (Пісня Пісень 3: 7, 8) Сини царського дому Бога є прилучені або введені в царську організацію Ісуса Христа в храмі. Отже ймя Хетура піддає думку, що інші діти Сиона по приході Царя й по народженню царства, є ті, що принесли жертву хвалення Богові, т. є овочі уст своїх, даючи подяку Його ймені, по відбудованню Сиона по 1918 р. (Жид. 13: 15) Від того часу та жертва була "безперестанна", що значить, що ворог ніколи не міг стримати її як се він стримав її в 1918 році, але по віки та головна організація співає в честь Єгови. (Одр. 8: 3) Ті що вірно слухають Єгови й Ісуса Христа і вірно виконують їх задачі яко слуги нової угоди, є "пахощі Христові Богу". (2 Кор. 2: 15) "Диття хлоп'ячко" народилось в 1914 році; в 1918 році, в Його приході до храму, воскресли вірні святі, що повмирили у вірі і котрі мусли попередити тих, що на землі, і потім до храму привидено вірного о-

станка на землі. Отже приняття тих інших святих до Божої царської родини було представлено через шість синів Авраамових від Хетури.

²⁴ Коли поставити всі докази св. Письма побіч фактів які перевів Єгова, тоді безперечне заключення є, що нова угода не є угода котра має до чинення з приверненням натурального Ізраїля або з якими іншими людьми до людської совершенности; але що нова угода се зняряд ужитий Єговою, щоби вибрати собі з між рижних народів людей для свого ймя, і що ті так взяті і котрі докажуть їх вірність є всиновлені до родини Божої і стаються членами царського дому, або царських святих. Се заключення в жадній мірі не заперечує правди, що земні або людські благословенства придуть для людей взагалі підчас царювання Христа, але радше запевняє людстві, що Єгова буде мати вірне насіння для цієї роботи відродження або благословення людей. Нова угода є установлена і має близьке споріднення з угодою о царство. Се царство оправдає цілковито ймя Єгови.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з англ. БАШТИ з 15. червня, 1934]

"Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітуював мені Отець мій, царство."
—Луки 22: 28, 29.

ЧАСТЬ В

ЄГОВА завітуював своєму любому Синові, Ісусу Христу, царство, котре то царство є головною організацією Єгови, і над котрою, розуміється, Ісус Христос є Головою і Господом. У назначенні часі Богом те царство, що є "святий город" або небесна організація, цілковито посвячена Богу Єгови, сходить від Бога із неба і перебирає справи світа. Єгова уповажив Ісуса Христа, що Він міг завітувати своїм вірним братьям частю або місце в тім царстві, щоби такі вірні могли статися частю Його царської організації. Се то царство або свята організація цілковито оправдає ймя Єгови потім, як вона перше дасть свідоцтво о Його ймені. Та угода о царство є відділена і відрізнена від нової угоди, але близько звязана з нею. Перш треба бути в новій угоді, щоби можна бути у царстві.

ПРООБРАЗ

¹ Царь Давид був прообразом на Царя, Ісуса Христа. Будучи Жидом, Давид підлягав під закон угоду що була зроблена в Єгипті; але се було трицять і сім років по його народженню, що Бог зробив з Давидом угоду установити царство навіки. (2 Сам. 7: 1-29) Ісус Христос оголосив угоду о царство перший раз потім, як Він сказав ученикам про зроблення нової угоди. В той самий час коли Він оголосив їм, що Бог зробив з Ним угоду о царство, Ісус сказав своїм вірним ученикам, що Він завітуював своїм вірним братьям, що вони будуть мати участь з Ним у царстві.

² Сорок років потім, як закон угода була зроблена в Єгипті і установлена при горі Синай, Бог приказав Мойсейові, щоби він зробив з Ізраїлем угоду в землі Моаб. "Се слова завіту, що Господь заповідав Мойсейові вчинити з синами Ізраїля, в Моабській землі, окрім завіту, що вчинив з ними на Горі Синай." (5 Мойс. 28: 69) Та угода зроблена в землі Моаб представляла угоду о царство. Угода зроблена в Моаб була средством або знярядом для приготування Ізраїльтянів увійти в Канаан і служити Богу. Вона також представляла замір Єгови приготувати Його людей на землі від 1918 р. Невдовзі перед зробленням угоди в Моаб Єгова приказав Мойсейові приготувати Ізраїльтянів до військової служби. (4 Мойс. 26: 1-4) В тім самім місці був табор Ізраїльтянів коли Балак, царь Моабів, наймив Балаама проклинати Ізраїльтян. (4 Мойс. 22: 1-24: 25) Від тоді Ізраїльтяни були післані виконати присуди Єгови проти Медіянців за дражнення Божих людей. (4 Мойс. 25: 15-18; 31: 1-12) Натуральний Ізраїль в той час був у Моаб землі, котра не була назначена для їх насліддя. Так і люди Божі, взяті для Його ймя, духові Ізраїльтяни, є у світі але не є частю Його в часі коли вони є взяті в угоду о царство.

³ Час і обставини які окружали в часі зроблення угоди в Моаб представляли час і обставини які окружали духового Ізраїля коли він був узятий в угоду о царство. Ціль цієї угоди була також оправдання імені Єгови. (5 Мойс. 1: 3

4 Мойс. 10: 10) В часі коли Єгова зробив угоду в Моаб. Він зачав свою владу серед своїх ворогів і задля цього Він уживав своїх типічних людей. Тоді Він був "царем в Ізраїлі" коли покоління Ізраїля були зібрані разом в землі Моаб. (5 Мойс. 33: 5) Землі на схід від Йордану були підбиті Аморитами під їх царя Сігона і через вбиття Ога, царя Базанського. (5 Мойс. 2: 24-27; 3: 1-11; 4: 47; 29: 7, 8; 31: 4) Сей край ворогів Ізраїльських посідали тоді покоління Ізраїльські, що виховували скот. (4 Мойс. 3: 13-20; Йозі 1: 12-18) Сі оточуючі обставини знаходять рівнобіжник в подіях які перейшли від 1914 до 1918 р. в сім, що Ісус Христос був посланий в 1914 р., царювати серед ворогів Його, і тоді Він пійшов війною проти Сатани і його ангелів і викинув їх з неба. (Пс. 110: 2; Одкр. 12: 7-9) Сі й подібні собі обставини є сильними аргументами що останок був узятий в угоду о царство по 1918 році й по народженню царства, і потім як Ісус Христос прийшов відбудувати Сион.

ХТО БУВ ВЗЯТИЙ

* В часі коли угода в Моаб землі була зроблена, то Арон вже був помер і тоді ніхто не жив із тих, що вийшли з Єгипту і щоб були більше шістьдесят років віку окрім Елізара первосвященника, Йозі і Калеби, сей останній був сімдесят років віку. (5 Мойс. 1: 36-39; 2 Мойс. 6: 23; Йозі 14: 6-11) Отже виходить, що більшість із тих взятих в угоду зроблену в Моаб були "молоді", про котрих згадується пізніше в пророцтві. (Йоїла 2: 28) "Злічи мені всю громаду синів Ізраїлевих од двацяти років і старше, по їх батьківських домах, усіх здатних до війська в Ізраїлі. Злічіть усіх од двацяти років і старше, як заповідав Господь Мойсейові. І се синове Ізраїлеві, що вийшли з Єгипетської землі. Се перелічені сини Ізраїлеві: шістьсот одна тисяча сімсот і трийцять. І рече Господь Мойсейові: Між тими розділена мусить бути земля в наслідде, по лічбі імен." (4 Мойс. 26: 2, 4, 51-53) Хотяй Калеба був тоді сімдесят дев'ять років віку, то він був почислений за молодого чоловіка сорок років, і се очевидно тому, що він був вірний Богу. (Йозі 14: 6-11) Калеба був добрим представителем тієї класи котра також була представлена через Мардохея і Ноємію, в часі коли Господь Ісус Христос прийшов до храму щоб чинити суд. Ревність Пенегаса, сина Елізара первосвященника, робить з нього добрий прообраз на "молодців" згаданих в пророцтві Йоїла.—4 Мойс. 25: 6-13.

* Старша генерація Ізраїльтянів, що була бунтівнича й нарікала, наповнилась страхом виконувати їх задачі й бажала повернути до Єгипту радше чим відперти ворогів, і через се цілковито зникла і ніхто з них не увійшов в землю Канаан. Се ті, що перелічили їх Мойсей та Елеазар при Йордані, проти Ерихону. Та між синами не було ні одного чоловіка з тих, що були перелічені від Мойсея та Арона сьвященника, як перелічували вони сини Ізраїля в Синайському степу. Про них бо сказав Господь Мойсейові: Смертю пом-

руть вони в степу, і не зістанеться з їх ні чоловіка, окрім Калеба Ефуненка та Йозея Нуненка.* —4 Мойс. 26: 63-65.

* В часі коли Ісус оголосив угоду о царство своїм вірним ученикам, Юда, котрий був представлений через бунтівників і боязких, був відкинений геть і там він позістав. (Луки 22: 28-30; Йоана 13: 21-30) У храмі були "старці", що нарікали, знаходили помилки, самолюбні і противники,—сі не були взяті у царство, і перед такими є замкнені двері до города. Від 15. жовтня, 1932, святиня була очищена. (Дан. 8: 14; *Вартова Башта*, жовтня, 1933) Коли Ізраїльтяни полишили Синай, вони були всі в лінії до обіцяної землі, але лише мале число увійшло. Протягом періоду роботи Ілїї і аж до часу приходу Господа до храму, многи духові Ізраїльтяни були в дорозі до царства, але ті, що поповнили гріх Самарії, котрі нарікали і знаходили помилки і противилися, і котрі боялися одважно проголошувати вість про Боже царство проти ворога, ті полишилися. Ті ж, що були взяті в угоду о царство мусіли доказати їх вірність аж до того часу.

ЧАС СУДУ

* Прихід Господа Ісуса до храму зазначив час Його суду. Перед тим часом суд мусів чекати, тому що справедливість була одна із "запечатаних скарбів" Єгови. В часі зроблення угоди в землі Моаб, беззаконність Аморитів була повна і час на виконання присудів проти них був прийшов. (1 Мойс. 15: 16) Так і коли Господь Ісус появився в храмі, щоб чинити суд, беззаконність "Християнства" була повна, але найперше суд Божий мусів розпочатися від дому Божого. (1 Петр. 4: 17) Порядок суду Єгового здається був ясно представлений через слідує: "І промовив: Господь зійшов від [перше із] Синая і явився [в друге] із Сеїра; засіяв [в третє] із Паран гори і прийшов із тьмами сьвятих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх." (5 Мойс. 33: 2) Тут гора Синай, згадана перше, красно представляє Божу святиню. "Колесниця Божа двічі десять тисяч, тисячі і знов тисячі; Господь між ними—Господь живущий у святині Синая." (Пс. 68: 17) Гора Сеїра, згадана друга зряду представляла "лукавого слугу" клясу, "чоловіка гріха", "сина погібелі". Гора Паран здається представляє клясу "вибраних старших", котра колись була в лінії до царства, бо се було в пустині Паран, що Єгова осунув невірних старших. (4 Мойс. 12: 16; 13: 26-33; 14: 1-39) Порівнай се із словами Юди: "Пророкував же про сих і семний від Адама, Енох, глаголючи: "Ось, йде Господь із тисячами сьвятих своїх, зробити суд над усіма, і докорити між ними усіх безбожних, за всі діла безбожності їх, що безбожно накоїли, і за всі жорстокості, що говорили проти Нього грішники безбожні." Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лица задля користи."—Юди 14-16.

* В краю Моаб Єгова сказав Мойсейові, що

між тими, що зробили з Ним угоду, було багато, що не були ширю й правдиво посвячені Йому. (Мойс. 31: 16-29) Подібно і річ малась з тими, що були взяті в храм в угоду царства, потреба вимагала очищення із нещирих, включаючи і тих, що самолюбно шукали й приймали позиції старших, і котрі вперто ходили після своїх самолюбних бажань і через те не були цілковито посвячені Богу й Його царству. Там не може бути миркачів і нарікателів, противників або самолюбних або бунтівників і рівночасно перебувати в угоді о царство. Ті, що перебувають в очищенім храмі, є в єдності з Христом. Се час мира в мурах сього славного місця, і всі в сім домі мусять старатися о добро для всіх інших в нім. (Іс. 122: 7-9) Ті в угоді о царство, і що були взяті яко люди для Божого ймя, мусять поступати, рамя в рамя, і дбати о справи царства, і безперестанно співати хвалення Бога Єгови.

ПІСНЯ

¹⁰ Пісня—се доказ радости. Отже се було на місці, коли Мойсей яко знаряд Божий, оголосив Ізраїльтянам в землі Моаб услівя угоди там зробленої, що він зложить і заспіває пісню, що він і зробив. Ізраїльтяни мали вскорі виступити до війни й увійти в обіцяну землю. Та пісня котру він співав в землі Моаб, предсказувала далеко більше чудову пісню, що малась співати при вході Божих вибраних людей в угоду о царство. Та більше чудова пісня тепер співається. Слова тієї пісні Мойсей виходять від Бога Єгови, і Мойсей, ділаючи як слуга Єгови, висказував сі слова пісні, а іменно: "Прихилітесь небеса, я промовляти буду; слухай і ти, земле, слова з уст моїх! Нехай же, як дощ, леться наука моя, як роса промова моя, як рісні краплі на траву, як буйний дощ на билину." (5 Мойс. 32: 1, 2) Та пісня робить великий натиск на велику правду, а іменно, що головна ціль тієї угоди є оправдання ймя Єгови; що ймя Єгови мусить бути знане й вивисшене в цілій вселенній. Взиваючи до слухання всіх умово-духових ся пісня приписує всяку доброту і ласкавість Єгови, і тоді каже: "Бо ймя Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому! Він скеля: діла його звершені; всі бо дороги його справедливі. Він Бог вірний і без омани, справедливий і правдивий!" (5 Мойс. 32: 3, 4) Дальше та пісня розказує про присуди Єгови і повідомляє Його звітуючих людей як вони поламали їх угоду. "Та вони зледащили; се кодро, що перевернулось і спроневірилось соромними вчинками, від котрих далекі сини його." (5 Мойс. 32: 5, 6) Говорячи про свою справедливість і суди Єгова пригадує своїм людям, що гнів, (себто, оправдання Його ймя) належить до Нього. "Моя пімста і відплата буде того часу, як ноги їх хитати муться; день бо погібелі їх близько а що чекає їх, те вже постигає їх. Но Господь судити ме нарід свій і змилосердиться над рабами своїми, як побачить, що поникла їх сила, і не стало ні невольника ні вільного." (5 Мойс. 32: 35, 36) Тоді та пророча пісня показує, що Єгова доконає своїх присудів

своїм блискучим мечем, себто, через того кого він назначив яко Суддю всіх річей і Оправдателя Його великого і святого ймя: "Як вигострю блискучого меча мого і рука моя на суд підніметься, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм."—5 Мойс. 32: 41.

¹¹ Ся пісня Мойсея сходиться якраз з спіснею Мойсея і Агнца, котра була співана коли Сион будувався і коли останок був взятий в угоду о царство. Образ сей представляє всіх членів сто сорок чотири тисячі, що включає останка на землі стоячого коло "шкляного моря", що є символом присудів Єгови, котрі то присуди тепер обявлені останкові, якож написано: "Справедливість твоя, як високі гори, суди твої, як глибинь велика; ти, Господи, спасаєш людей і скотину. Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські шовку шукають у тіні крил твоїх."—Іс. 36: 6, 7.

¹² Та пісня на рівнині Моаб тепер знаходить більше сповнення в словах Більшого Мойсея, а іменно: "І сьпівають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнца, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святих. Хто не убоїть ся Тебе, Господи, і не прославить імени Твого? Ти бо один сьвятый, бо всі народи прийдуть і поклоняться ся перед Тобою; бо Твої суди обявились." (Одкр. 15: 3, 4) Сю пісню тепер співають сто сорок чотири тисячі зібрані до Ісуса Христа в Божу святую організацію, і там співається та нова пісня, котрої лише 144,000 можуть навчитись і співати.—Одкр. 11: 1-4.

¹³ Пісня Мойсея була свідоцтвом тоді проти невірних в Ізраїлі, і та пісня співана тими, що під Більшим Мойсейом, мусить бути співана в уха тих, що показали невірними до їх угоди чинити волю Божу і яко свідоцтво проти них. (5 Мойс. 31: 19-22) У своїм часі присуди будуть виконані проти невірних. (5 Мойс. 32: 25, 28, 33) Присуди Єгови не є даремні ані маловажні, але напевно є найважніші. (5 Мойс. 32: 46, 47) Єгова розпорядив і постарався о присуди для природного Ізраїля, а тепер він також постарався о суд духового Ізраїля, котрий то суд бере місце в храмі. Прийшов час радости, отже час співу, тому що духові Ізраїльтяни були взяті для ймени Єгови, котрим Він дав свое ймя, зробивши їх своїми свідками, і тепер вони виступають до війни, і, доказавши їх вірність, вони скоро увійдуть у вічну "обіцяну землю". Той Більший Мойсей, Царь, є з ними, і Він поведе вірних до цілковитої побіди і для оправдання ймя Єгови. Се—час радости Господньої і вірні були запрошені увійти в Його радість.

ВІРНИСТЬ

¹⁴ При кожній угоді, коли одна або більше сторін беруть участь, тоді мусить якась вартісна річ переходити від одної сторони до другої. Вірне виконання умовин або розпоряджень становить добру і вартісну річ одної сторони до другої. Єгова умовинами своєї угоди зобов'язує себе тримати й виконувати умовини її. Єгова не вір-

ний, і інші сторони тієї угоди мусять бути рівнож вірними, если вони бажають приподобатись Богу й бути ужиті для Його цілей. "Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує по тисячні роди завіт і ласку для тих, що люблять Його і додержують заповіді його." (5 Мойс. 7:9) Се через вірність Єгови і через вірність тих, що Він взяв їх в угоду о царство, що Його ймя буде оправдане. (Іса. 49:7) Через цілу п'яту книгу Мойсея раджено вірно посвятитись Єгови. Ті, котрих Бог признав і котрі будуть мати часть в оправданню ймени Єгови, ті будуть "Господеві присвячені". (Зах. 14:20) Поклик до царства був даний і многи відповіли на той поклик, і що були вірними до часу коли Господь Ісус Христос прийшов до храму, ті були "покликані й вибрані", і, будучи взяті в угоду о царство, вони мусять доказати їх вірність. (Одрк. 17:14) Лище ті, що будуть вірними аж до смерти, отримають вінець життя. (Одрк. 2:10) Ті ж, що були колись в ряді до царства, але не були вірними, упали. "Вони бо кождо зовсім зледащіла, діти, в яких нема вірності."—5 Мойс. 32:20.

"Мойсей був "вірний у всім домі своїм", і його вірність була свідцтвом для всіх, що прийдуть опісля. Ісус Христос є вірний у своїм царським домі; і підстава згадана в угоді о царство є, що всі члени мусять бути вірними. (Жид. 3:5,6) "Вірен, хто покликав вас, Він і зробить (се)." (1 Сол. 5:24) "Вірен же Господь, котрий утвердить вас і збереже від лукавого."—2 Сол. 3:3.

"Єгова запевнив тих, що з ним в угоді, що Він буде вірний, і що вірности вимагається від усіх тих, що були взяті в угоду. Для того тим, що були взяті в угоду, сказано: "Будьте святі, бо я святий." (1 Петр. 15,16; 3 Мойс. 11:44) Ті, що є в угоді о царство, є праведні або оправдані силою, що вони в Христі, і отримавши ризи справедливости, "праведні будуть жити вірою своєю" і вірністю.—Аввак. 2:4.

"Угода зроблена в Египті й затверджена при горі Синай, вимагала від Ізраїльтянів вірности, і вони зобов'язались бути вірними словинам тієї угоди. Угода зроблена в краю Моаб була додана Ізраїльтянам, тому що Єгова знав наперед про їх упертість, бунтівництво і беззаконність між людьми Ізраїля по смерті Мойсея. (5 Мойс. 5:1-33; 31:16-30) Отже угода в Моаб була зроблена з konieczности задля вірности зі сторони Ізраїльтянів, котра то вірність мала бути доказана через повне послушення до Божих заповідей. Ізраїльтяни тепер стали вибраними людьми Божими, і вони мусять доказати їх вірність если вони мали отримати Боже признання і благословенства. "І промовили Мойсей і священники Левити до всього Ізраїля словами: Утихомирись і слухай Ізраїлю! Дня сього став еси народом Господа, Бога твого. Слухай же голосу Господа, Бога твого, і сповняй заповіді його і встанови його, що їх сьогодні заповідаю тобі." (5 Мойс. 27:9,10) Порівнай се з заповідями Господа Бога до тих, що були взяті в храм, а іменню: "І станеться те, коли широко слухати мете

голосу Господа, Бога вашого." (Зах. 6:15) Сі вірні одиниці стались стовпами храму Божого.

"У Писаннях не згадується нічого про жертву з зів'рят і про кроплення кровю при робленню угоди в Моаб землі, хотяй се був день нового місяця." (2 Паралип. 2:4) У божественній записці третьої й четвертої книги Мойсея священника, намет і зів'рята офіри були головною точкою, але не так при робленню угоди в землі Моаб. Се показує, що вірність є ключем тієї угоди в Моаб, і що жертва, котра представляла жертву викупу і роботу примирення Христа, не була вистарчаючою і недостаточною для тих, що були взяті як люди для ймени Єгови, если вони пішли в недобро сатанської організації і у смерть, хиба що ті в угоді були б цілковито й вірно послушні їх обітові. Іншими словами сказати, вони мусять бути вірними понад усе инше. (5 Мойс. 23:21-23) Єгова вибрав тих Ізраїльтянів як людей, що мали увійти в Канаан землю, найважнішою річю для них було бути вірно послушними до голосу Єгови. (5 Мойс. 6:1-3) Пізнійше Єгова через свого пророка сказав до того народа: "Так говорить Господь сил, Бог Ізраїля: Прибавляйте собі всепалення ваші до кожної жертви вашої, та й їжте м'ясо її; я бо не говорив і не заповідав отцям вашим про всепалення й жертву, як виводив їх із Египту, но дав їм таку заповідь: Слухайте голосу мого, то я буду Богом вашим, а ви будете людьми моїми; і ходіте кожною дорогою, що я вказую вам, щоб вам було добре." (Ерем. 7:21-23) Се показує, що ті взяті в угоду о царство мусять бути послушні приказам Більшого Мойсея і що послушення лучше над жертву.

"Яко дальший доказ, що угода зроблена в Моаб землі представляла угоду о царство, завважте слідуєче: Царство належить до Бога Єгови котре Він приготував і дав своєму лютому Синові, Ісусу Христу. Річи приналежні до царства є представлені через камінну гору, і в пісні яку написав і співав Мойсей в Моаб землі, по приказу Єгови, там перший раз в Писаннях Єгова є названий Скалою. Він—Скала, і всі діла Його звершені. Він—Царь предвічности. (Ерем. 10:10) Він є велика Пристань і охорона своїх людей. (5 Мойс. 32:4,15,18,30,31) Єгова вразно є названий в 5. книзі Мойсея як Царь. "І він був царь Ізраїля, як збирались голови народа, всі покоління Ізраїля." (5 Мойс. 33:5) Се показує, що вірний останок є уведений в угоду о царство по вибранню святих Єгови до Нього в храмі.

"У Другій Книзі Мойсея Єгова зробив обітницю Ізраїльтянам на підставі їх вірности до угоди зробленої з ним коли Він вивів їх з Египту, і каже: "І будете в мене ви царством священним, народом вибраним." (2 Мойс. 19:6) Але поучення щодо будучого царя Ізраїльського є виразно подані в 5. Книзі Мойсея. (17:14-20; 28:36) Головні точки які мали виконати ті, що мали стати остаточно членами царського дому Єгови, мусять цілковито бути послушні Більшо-

му Мойсейові, і тут нема іншого виходу.— Діян. 3: 23.

ПОДРУЖЕ

"Закон який кермував подружем є зазначений в 5. Книзі Мойсея в угоді Моаб землі, і в жадній іншій книзі Писання. (5 Мойс. 25: 5-10) Один текст зазначений в Біблії який відноситься до закону подружа є відносно царського покоління Юдиного в користь царя який мав вийти з того покоління. (1 Мойс. 38: 1-30; Рут, голова перша до четвертої) Очевидно, що закон подружа відносився до царства, з котрим то законом останок Єгови мусить числитися в сповненню пророчого образу зробленого через Ноемі і Рут в принесенню овочів царства і в гармонії з угодою о царство.

ЙОГО ІМЯ

"При угоді в Моаб землі ймя Єгови має передне місце. Перед зробленням угоди в землі Моаб визов про ймя і найвисшність Єгови не був зрозумілий; так і перед відбудованням Сиону і взяттям останка в храм Божі вибрані люди не розуміли великого визову про ймя й найвисшність Єгови. "Тільки Господь не дав вам серця, щоб пізнати, і очей, щоб бачити, і ушей, щоб чути, аж до сього дня." (5 Мойс. 29: 4) Коли Царь вступив на свій престіл, і вірний останок був зібраний до нього в храмі, вони побачили перший раз великий визов даний Єговому йменю, і потім вони є знані як 'охочі в день Його потуги', і вони радуються звіщати про ймя Єгови. "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у св'ятій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї." (Пс. 110: 3) Страх перед тим великим і страшним ймям є конечний, щоби бути вірним.—5 Мойс. 28: 58.

"Пісня про суд співана Мойсейом при робленню угоди в Моаб землі виставляє наперед ймя Єгови і показує, що воно мусить бути проголошене широко вірними свідками Єгови, і про котрих написано: "Бо ймя Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому!" (5 Мойс. 32: 3) Єгова визволив своїх поневолених людей в 1919 році з неволі організації Сатани, і се було представлено через угоду в Моаб. Божі завітуючі люди були розкинені і переслідувані, повстримані в їх роботі, і се доконано руками ворога. Єгова не визволив їх ради останка, але ради свого власного ймя і щоби стримати наругу ворога проти святого ймя. В доказ сього є написано: "Я сказав би: Розсію їх і зроблю кінець їх пам'яті між людьми! Коли б не пиха ворогів їх, та коли б вороги їх, побачивши се, не мовляли: Не Єгова зробив все се, а потужна рука наша!" —5 Мойс. 32: 26, 27, А.П.В.

"При робленню угоди в Моаб і перед тим нім вони перейшли ріку Йордан до Канаан, Єгова висказав свій замір вибрати одно місце для свого дому або храму і там покласти своє ймя. В сім Єгова представив і предсказав, що коли Сион відбудується і останок буде зібраний до храму під Ісуса Христа і коли Бог покладе своє ймя,

тоді всі жертви хвалення мусять бути після правил тієї організації і через Його організацію, а не після кожного чоловіка вибагань або бажань. "А пійдете на те місце, що вибере Господь, Бог ваш, з усіх ваших поколінь, щоб там поставити ймя своє, і там пробувати; і будеш туди вчашати. І туди будете приносити всепалення ваші і заколювані жертви ваші і десятини ваші, і жертву приношення рук ваших, і обітничі ваші і добровільні жертви ваші, і перваки вашої скотини буйної й дрібної." (5 Мойс. 12: 5, 6) Робота Єгови мусить бути виконана після правил Його організації. "Не годиться вам робити всього, як тепер ту робите, що кому здається правим перед очима його." (5 Мойс. 12: 8) Декотрі одиниці що були привідені в Сион і помазані не могли побачити потреби цілковитого послушства до інструкцій приходячих через Божу організацію. Вони не оціняють факту що Господь Ісус є головою в Сионі і що інструкції приходять від Нього. Ті зарозумілі одиниці вперто роблять те, що їм здавалось правим перед очима їх', і се противиться приказам Господнім. (5 Мойс. 12: 8) Ймя Єгови можна шанувати лише через виконання Його волі, а не поступати після волі якогось чоловіка. (5 Мойс. 26: 1, 2; Прип. 3: 5, 6) Оправдання Єгови є возвеличене яко найбільша важна справа, і та часть яку останок має в оправданню святого ймя є показано в законі відносно подружа, що було пізніше показано і записано в книзі Руті, значіння чого Бог об'явив своєму останку потім, як вони були приведені до храму і в угоду о царстві.

"Ті всі що отримали признання Єгови яко Його вибрані люди мусять затримати їх невинність до Нього. Сю то саму річ Динвол сказав що чоловік не може зробити; але вірні докажуть, що вони можуть се зробити. Пісня Мойсея в Моаб землі возвеличує ймя Єгови. В ній є заявлена невинність Єгови, Його святість і Його гідність пошани: "Він скеля: діла його [включючи останка взятого для його ймя] звершені." (5 Мойс. 32: 4) Всяка неправність, беззаконство або зісупття зі сторони визнаних людей Божих не може бути приписана Єгові, але муситься сказати про всіх таких, що "вони [вибрані старші вперто чинять у свій власний самолібийний спосіб, той "чоловік гріха" "син погібелі" класа] зледашили; се кошло, що перевернулось і спроневерилось соромними вчинками, від котрих далекі сини його." — 5 Мойс. 32: 5.

"Єгова не буде терпіти беззаконства, крикунів, або нарікання із сторони тих, що були введені в угоду о царство. Се було представлено через пісню відносно Моаб угоди, у котрій Господь сказав про беззаконників: "І промовив він: Заховаю лице моє від них, побачу я, як кінець їх буде; вони бо кошло зовсім зледащиле, діти, в яких нема вірності. Вони завдали мені жалю своїм Не-Богом, розгнівали мене своїми марностями: тим то завдам і я їм жалю ненародом, народом безумним завдам їм горя." — 5 Мойс. 32: 20, 21.

"Ті що будуть мати часть в оправданню ймя

Егови мусять затримати їх невинність взглядом їх, і тому написано: "Ти ж мусиш бути звершеним перед Господом, Богом твоїм." (5 Мойс. 18: 13) Егова не дасть побіди своїм вибраним людям тому що вони гідні її, ані за їх природну праведність або вироблену, але задля оправдання своїх висказаних обітниць і свого імя.—5 Мойс. 9: 4-6.

ОДИН ЕГОВА

²⁸ Ті взяті в угоду о царство тепер зачали оціняти правду, що є лише один Егова Бог; а многи інші, що називають себе синами Божими, є засліплені до цієї великої правди. Всевишність Егови є стверджена в угоді Моаб, і се ті, що знаходяться в тій угоді о царство, що возвеличують сю велику правду тепер. "Нема над Бога Ізрайлевого, що несеться на небесах тобі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на руках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх!" (5 Мойс. 33: 26, 27) Ті, що бажають, можуть вибрати собі иншого бога, але вірні будуть цілковито посвячені Богу Егови. Егова тепер звиває майбутніх богів ворога, щоб вони відкрили себе. Сю правду Він велів Мойсейові голосити, і ось прийшов час на полагодження сього визову і Божі вибрані люди мусять голосити про Його присуди.

²⁹ Нема кільканацять Еговів, котрі б мали кожний з окрема свою волю і відмінну роботу. Є лише один Бог. Останок тепер бачить і оцінює їх Богом даний привилей проголошувати імя одного й правдивого Бога Егови, і се вони роблять з великою радістю в серцю. Як се було сказано до натурального Ізраїля в Моаб землі, так і тепер Більший Мойсей, Ісус Христос каже до духового Ізраїля зібраного до храму: "Слухай Ізраїлю: Господь, Бог наш, єдиний Господь! І мусиш любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю і всією силою твоєю. І слова сі, що я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в серці твому." (5 Мойс. 6: 4-6) Правдиві й вірні святі поклоняються одному правдивому Богу, і се є перша заповідь, себто перша щодо часу, і найважніша, як про се Ісус заявив. (Матра 12: 29, 30) Ся перша заповідь сталася частию угоди о царство. Єдиному Егови треба кланятися понад усе инше. (5 Мойс. 6: 1-8) Люди взяті з між народів для Його імя мусять бути святістю для Егови, означуючи, що вони були цілковито посвячені Богу Егови, і що вони не будуть спокушувати Егову, ані вони не будуть годитися з ворогом і його організацією, тому що Егова не буде терпіти ім.—5 Мойс. 6: 16; Мат. 4: 7.

³⁰ Річи які були наложені на натурального Ізраїля через угоду в Моаб тепер мусять виконувати ті, що є в угоді о царство, а іменно вони мусять служити Егови з радістю в серцю, а не з наріканням, інакше клятьба впаде на тих, що не служать Йому властиво. (5 Мойс. 28: 47) Жертва для Нього мусить бути без скази; отже не можна погоджуватися або мішатися в річи й

практикування диявольської організації із роботою Егови, такі річи як почитання чоловіка, що є "гріхом Самарії". Очевидно Божий замір є, що Його люди мусять свідомо, охочо й радісно бути цілковито посвячені Йому. (5 Мойс. 16: 21, 22) Служба Егови мусить виконуватися в місці де Він поклав своє імя, що значить в Його організації, котрої Ісус Христос є головою. (5 Мойс. 16: 10-17) Всякий що думає, що він є в лнії до царства й вперто Аде своїм власним шляхом і не зважає ані не ходить із Божою організацією, той ломить се право царства.

³¹ Десятинна, що є десята часть, символічно представляє все що хтось посідає і що мусить бути віддане на службу храму і мусить бути представлена в місці Його імя, себто, в Його організації. (5 Мойс. 26: 1-19; 12: 6; 14: 22-29) "Принесіте всі десятини в кокомори в сьвятині щоб у мойму дому було що їсти, та хоч тим втребуйте мене, говорить Господь сил небесних: чи тоді не повідчиняю я вам отвори небесні й не пошлю вам благословенне над міру?" (Мат. 3: 10) У храмі Божім, в місці Його імя, мусить бути єдність в служенню Його імени. (5 Мойс. 12: 5-18; 16: 1-17) Ті задля котрих та нова угода є установлена були зібрані в храм і взяті в угоду о царство і є в єдності з Христом, і вони всі дальше повинні бути в єдності й вірно служити Йому. На думки одиниць і на їх бажання неможна звертати уваги. /Ставшися членами Божої організації, особистість сотворіння зникає і всякі думки їх проти Божої вираженої волі є милні. Першу річ на яку треба зважати, то се на волю Божу, і всі в угоді о царство мусять радісно й гармонійно і послужно відповісти на Його волю. Ті, що возьмуть инший напрям, і тим самим беззаконний шлях, напевно будуть забрані геть із царства. Лише ті, що затримають їх невинність, перебувають в єдності і вірності в Христі, будуть сийти наче сонце підчас коли інші будуть забрані геть. (Мат. 13: 41-43) Іх все мусить і буде посвячене цілковито Егови.

ЙОГО ПРОРОК

³² Се було в Моаб землі, що Мойсей вперше розголосив обітницю Егови розбудити Пророка на котрого Мойсей був лише типом або тінею. (5 Мойс. 18: 15-19) Не скорше аж поки останок був уведений в храм, ся велика правда була відкрита їм, що один Ісус Христос є великим пророком предсказаний через Мойсея. (Гляди *Вартова Башта*, 1933, сторони 115-120) Першенство Егового пророка було предсказане в словах записаних в 5. Книзі Мойсея відносно угоди зробленої там. (5 Мойс. 34: 10-12) Отже ті, до котрих Більший Мойсей був висланий, мають далеко більшу відповідальність чим люди натурального Ізраїля. Останок, будучи поінформований о великій визові який має бути полагоджений, і будучи в угоді о царство, вони не можуть годитися з жадною частию сатанської організації, але що останок мусить без застерження і абсолютно посвятитися і бути послухним Егови і Його великому Пророкові. Більший Мойсей

приготував дорогу перед Ёговою, тоді негайно прийшов до храму і зібрав до себе святих Ёгови, і тоді привів до угоди о царство тих, що до того часу доказали їх вірність. Потім Більший Мойсей, Ісус Христос, яко знаряд Ёгови зачав відкривати останкові значіння пророцтва, і вони мусли вибрати між великим Пророком і Слугою Ёгови або слугами Диявола і його представителів. Многі думають, що вони представляють Бога але відійсности є послідувачами і знарядом Сатани. Як колись многі з натуральних Ізраїльтянів стались невірними, так і тепер є такі, що були в лінії до царства, стались невірними, і сі невірні не хотять слухати Великого Пророка. Ті що є в лінії до царства і котрі відмовляються служити Христові цілим серцем і в послушенстві, прийдуть до нещасного кінця.—5 Мойс. 18: 13-19; Діян. 3: 19-23.

"Смерть Мойсея не відобрала провідництва від Ізраїля, тому що Йозія наступив по нім і провадив Ізраїльтян до Канван. Відносно угоди царства, що була представлена через угоду в Моаб землі, не побідиме провідництво через Ёгового великого Пророка, Ісуса Христа, є запевнене для останка. Сим вірним одиницям є цілковито і вповні запевнено, що если вони будуть перебувати в храмі і вірно і радісно слухати Божого і великого Пророка, то вони отримають цілковиту побіду на славу Ёгового імя.—1 Кор. 15: 57.

"Ісус Христос, Більший Мойсей, провадить суд в храмі після волі Божої. Він обіцяв, що ті, що були взяті в угоду о царство, будуть сидіти з Ним і судити дванацять родів Ізраїля. Се значить, що в першій мірі ті з котрих складаються духові Ізраїльтяни, себто, народжені з духа, із котрих царський дім є вибраний. Із цієї обітницї Господа можна розумно заключити, що вірні воскресші святі, зібрані в Сион найперше

мають часть в суді, подробиці чого не відкриті нам. Отже питання є, чи ті, що остались на землі, т. є вірний останок, мають часть в тім суді? На се питання Писання відповідають: "Тимже ні про що перше часу не судіте, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темрні і виявить думки сердець; а тоді похвала буде кожному від Бога." (1 Кор. 4: 5) Господь, великий Суддя, прийшов, і Він спричинив, що вірні, котрі були взяті в угоду о царство засіли з ним в небесних місцях, себто, в храмі. Отже се час суду, і здається ясним є, що робота останка на землі відносно суду є проголошувати написані присуди Ёгови, і сим чином вони мають часть у судженню. Імя Ёгови мусить бути тепер знане; Його пімста мусить бути проголошена; але се й но вірному останку, з котрого складається Його свідки, є дозволено проголошувати сі правди. Останок не має давати вироку про ніяку вину або про невинність жадної одиниці, але вони мають проголошувати закон або правила суду Ёгови, котрі відносяться до послушних і до не послушних. В сей спосіб сі в угоді о царство мають часть в роботі судження після волі Господа. Присуди Ёгови є вже написані, і Його святим зібраним до Нього припоручено проголошувати сі присуди, що вони мусить робити. Се вони роблять з піснею хвалення, і Ёгова любується їх вірністю у виконанню їх задачей в сім взгляді. Відносно сього є написано через Божого пророка: "Бо Господь любується своїм народам; він украшає смиренних спасеннем. Да торжествують праведні у славі, радуються на ложах своїх! Славославля Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч у руці їх, на одмщенне народам і кару племенам; щоби царів їх у кайдани забити, й дуків їх в залізні пута закувати; сповніти над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників його. Хваліте Господа!" (Пс. 149: 4-9) Ёгова відкриває своїм вірним свою волю відносно них.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з англ. БАШТИ з 1. липня, 1934]

"Довірність Господня для тих, що його бояться, а зановіт його на те, щоб звістити їм."—Пс. 25: 14.

ЧАСТЬ 7.

УГОДА Ёгови—се Його воля або виражений замір в Його Слові у котрім є зазначені средства які Він уживає щоби установити свою волю. Його воля не є Його "плян", тому що се не булоб згідним для Всемогучого робити плян. Його замір на певно буде доконаний, і Він вибирає средства для виконання того ж. Замір Ёгови є таинний, і через се захищений від усіх сотворінь котрі не добачають мало-значности чоловіка і доброті і найвисшости Ёгови. Чоловік, що не боїться Бога, не може властиво оцінити споріднення сотворіння до Сотворителя. Слова не значить

лише пошана, честь і поважання Бога. Се значить більше чим те. Чоловік, що зрозуміє, що Бог є всеильний і що Він не може признавати того що є неправедне, і котрий пізнає і оціняє що всі люди несовершенні і не можуть стати перед Богом і жити, такий чоловік зачинає боїтись Бога, і се є початок мудрости. Він мусить мати певне знання про Бога нім він може зачати набувати мудрости. Чоловік, що боїться Бога, бажає пізнати Його волю і тоді чинити її. Чим більше він вчиться, тим більше він пізнає, що сотворіння є урвані і не можуть стати перед

великим Сотворителем. Тоді він постійно росте в божественній страсі. У сім стані ума чоловік може вчитися і вибрати добру дорогу. "Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру вибрати має." (Пс. 25: 12) Такі то покійного ума й послушні одиниці перебувають в страсі Божому, шукають пізнати Його, і Бог відкриває їм свій замір або свою угоду. Чоловік що думає про себе високо не боїться Бога і тому не може оцінити ані розуміти Божого заміру або угоди. Отже Бог обіцяв, що Він покаже свою угоду для тих, що бояться Його. Сю обітницю Він дотримав, як доказують достаточні факти.

³ Ізраїльтяни бачили обявлення Божої сили коли Він випровадив їх із Єгипту. Від часу до часу Він показував їм силу і свою ласкавість, але лише мале число Ізраїльтянів мали властивий страх і посвяту до Бога Єгови. Се було на рівнені Моаб що Бог велів сказати до Ізраїльтянів: "Бо Єгова, Бог ваш, се поломя жеруще." (5 Мойс. 4: 24, *А.Л.В.*) Для тих, що нова угода була установлена, і котрі були введені в угоду о царство, апостол повторяє ці слова: "Бо наш Бог—огонь пожираючий"; і для цієї самої причини апостол додає: "Маємо благодать [вдячність і чистоту серця і посвяту Богу], котрою треба нам служити до впадоби Богу з шанобою і страхом." —Жид. 12: 28, 29.

⁴ Ізраїльтяни в Моаб землі були типічними людьми, а духові Ізраїльтяни взяті з між народів для імени Єгови, є позатипічними людьми, для котрих права Єгови, виголошені для кермування Його організації, є незломані й незмінні. Сим божественним правам мусять повинувати, і горе тому, що занедбає або відмовиться бути послушним. (5 Мойс. 28: 58) Воля Єгови, отже Його угода, не лише є виражена але тепер відкрита для тих в угоді о царство, що вірно і радісно служать тому царству.

⁵ Як Господь промовив до натуральних Ізраїльтянів у Моаб землі, так тепер Він говорить до тих, що в угоді о царство: "Тайні річі [не відкриті еще] належать до Єгови, нашого Бога, а річі відкриті належать до нас і наших дітей, е-сли сповняти мем всі слова сього закону." (5 Мойс. 29: 29, *Рот.* з боку) Бог Єгова не вимагає від своїх дітей, щоб вони робили неможливі річі: "Бо ся заповідь, що заповідію її тобі сьгодні, вона не тяжка для тебе і не далека від тебе. Ні! Слова сі дуже близько в тебе, вони в устах твоїх і в серці твоєму, щоб спевняти їх. Дивись, я сьгодні поставив перед тобою життє й добро, смерть і лихо." (5 Мойс. 30: 11, 14, 15) Отже збільшена відвічальність паде на всіх тих, що були введені в угоду о царство, і сконечности в условинах угоди є заключені прокляття для всіх тих, що добровільно стають непослушні. (5 Мойс. 27: 1-8, 13-26; 28: 15-68; 29: 16-29) Слова прокляття або кари не були виповіджені в тій цілі, щоб настрахати кого до послушенства, але щоби остережи що треба оминати. (5 Мойс. 28: 58) Єгова вибрав собі людей для свого власного й святого імя, і не може ані не дозволить

диявольські організації опоганити їх і в той самий час перебувати дальше в організації Сатани. В сім згляді Він зсилає свої благословенства на тих, що слухають Його із чистого серця. (5 Мойс. 30: 1-10) Такі прокляття мали бути виголошені на Ізраїля з гори Ебаль, що значить "неплідний"; а благословенства з гори Геризім, що значить "скалистий", себто Велика Скала, від котрої всі благословенства пливають.

⁶ Сей факт, що Єгова так виразно зазначив прокляття і благословенства в угоді в Моаб землі, показує, що Він не лише дасть повне знання відвічальності тим, що є в лінії до царства, але що Єгова також пояснить вірним предмет відносно "дукавого слуги" кляси, як і також відносно "вірного й розумного слуги" кляси, відкриваючи їм виразну різницю між ними. Та не лише те, але Він велить гріхи "дукавого слуги" одважно голосити через Його вірних свідків на землі: "Клич грімко, не вдержуйсь, підніми голос твій, мов труба, і вкажи мойму люду беззаконня його, й дому Якововому всі гріхи його." (Іса. 58: 1) Великий Суддя, Ісус Христос, засів тепер судити, і ті зібрани до нього й в угоді о царство мають участь в сій роботі тим, що вони проголошують присуди, котрі були написані. (Пс. 149: 5-9) *Вартова Башта* не може виповнити вірної служби для Господа е-сли б вона не звертала уваги на "чоловіка гріха", "сина погібелі" і на Божі права відносно того ж, і також на мильний шлях тих, що служать Божим людям задля самолюбних цілей, як на пр. "вибрані старші" кляси. *Вартова Башта* не виголошує сих правд в цілі критицизму або щоби висмівати людей, але лише ради імя Єгови в послушенстві до Його приказів.

⁷ В часі вступлення в угоду через жертву, кожний згодився бути послушний волі або приказам Божим, і на сей факт мусить звертатися увагу Його людям. Се запевнення є стверджено словами Господа Бога які Він висказав в Моаб землі. (5 Мойс. 6: 6-9; 11: 18-21; 27: 1-8) Угода зроблена в Моаб вимагала, що условини й правила її мали бути перечитані прилюдно Ізраїльтянам в місці (організації) вибранім Єговою. (5 Мойс. 31: 10-13) Ось так предсказано, що правила відносно угоди о царство мусять пригадувати людям Божим, щоби вони пізнали вимоги тогож. "Тим подобає нам більше вважати на те, що чували, що іноді не відпасти." (Жид. 2: 1) "Тим і не занехую завсіди пригадувати вам сі річі, хоч ви й знаєте, і утвержені у сій правді." —2 Петр. 1: 12.

⁸ У минувшім часі святий дух був потішителем і помічником для Божих людей, і ті браття, що малиб посідати духа Господнього, ділали як учителі посвячених; але тепер, відколи Господь Ісус Христос прийшов до храму, Бог Єгова і Його Великий Пророк, Ісус Христос, є Учителями, і вони не є вже більше відопхнуті на бік, але їх ясно бачуть вірні, і вірні отримують знання й вирозуміння зі Слова Божого окритого їм через Голову організації храму. Роблячи угоду в Моаб, котра представляла угоду о царство, земля

нік і небеса були покликани бути свідками того ж." (5 Мойс. 30: 19) Се показує що угода о царство і справи приналежні до нього мусять бути проголошені на землі іншим чим тим, що в угоді, щоби вони могли знати що має прийти. Се угода або ціль Єгови що мусить бути проголошена, і ніхто не може додати ані відоймити від висказаного заміру зазначеного в Його Слові.— 5 Мойс. 4: 2; 12: 32; Одкр. 22: 18, 19; Прип. 30: 6.

* Отже теперішній час—се день добровільної постанови, із повною відвічальністю положеною на тих, що були введені в угоду о царство. (5 Мойс. 11: 26-28) Се для тих, що тепер вірно і радісно служать Богу в храмі котрим Єгова відкриває свої тайни, о скільки ті тайни мають бути відкриті. Пізнавши ті тайни, себто діставши визуміння Божих замірів відносно тих що в храмі, кляса царства або громада мусить йти і проголошувати їх іншим.

ОСТАНОК УВЕДЕНИЯ

* Се тоді коли святі Єгови були зібрані разом до нього в храмі і коли нова угода була установлена для них, і коли Сион породив своїх 'других дітей', що останок Божих людей на землі був уведений в угоду о царство. Се було представлено словами висказаними до Ізраїля в Моаб землі, а іменно: "Утихомирись і слухай Ізраїлю! Дня сього став еси народом Господа, Бога твого." (5 Мойс. 27: 9) Єгова тоді розділює своїх людей від інших задля сього, "Що ти приступив до завіту Господа, Бога твого, що під клятвою установляє Господь, Бог твій, сьогодні з тобою про те, щоб поставити тебе сьогодні своїм народом, а він щоб був Богом твоїм, як сам обіцяв тобі і як він клявся батькам твоїм, Авраамові, Ізаакові і Яковові." (5 Мойс. 29: 12, 13) Ось так Єгова показує що люди взяті з між народів в угоду о царство були взяті для виконання Його замірів, а іменно, щоби вони були вжиті для оправдання Його імя. Він привів сих до храму, поклав на послушних одержу спасення і ризи справедливости щоби їх можна було вповні пізнати яко людей Божих в Його справедливій організації, зібраних до Нього після Його заміру. "І заповів нам Господь сповняти всі ці заповіді, щоб ми боялись Господа, Бога нашого, нам на добро по всякий час, щоб нас держав при життю, як воно тепер єсть. І буде се праведність наша, як сповняти мемо всі ці заповіді перед Господом, Богом нашим, так як він заповідав." (5 Мойс. 6: 24, 25) Для потіхи тих, що є в угоді о царство, і котрі пильно стараються бути послушними Божим заповідям, він каже: "О, блажен еси, Ізраїлю! Де такий нарід, як ти, що спас тебе Господь, щит помочи твоєї і меч слави твоєї? Вороги твої будуть піддобрюватись тобі, а ти ступати меш по горах їх."—5 Мойс. 33: 29.

* Останок в угоді о царство є "вибраний" Єговою. (5 Мойс. 4: 7, 8, 20, 32, 38) У минувшім часі вони не були народом, але тепер, будучи вибрані і помазані, вони стались людьми Єгови для Його імя. (1 Петр. 2: 9, 10) Вибрання сих, і введення їх в угоду царства не можна завдя-

чувати жадному само-оправданню але завдяки вірности Єгови до Його угоди, і задля оправдання Його слова і імя. Вони були взяті для Його імя і признані за їх вірність і послушенство. Упадок Божих визнаних людей котрі були покликани і котрі упали мусить бути прийняти яко острого, що "Хто думає стояти, нехай глядить, щоб не впав."—1 Кор. 10: 12, 13.

* Ізраїльтянів Господь провадив через сорок років, і тому вони не були несвідомі. Так і в 1919 році, останок не був несвідомий, але був запізнаний з Божими минувшими учинками відносно вірних як і також бунтівників протягом періоду приготування дороги перед Господом; і се було представлено через Моаб угоду.—5 Мойс. 11: 1-9.

* Єгова через Моаб угоду, себто, угоду вірности предсказав, що Він дасть останкові нове імя, і що вони мусять бути святими людьми цілковито віддані службі Єгови і служити Йому вірно. (5 Мойс. 26: 18, 19; 28: 10) Останок мусить знати в сей день [себто в день Єгови] що Єгова є Бог; отже вони відвічальні за розголошення сих великих правд і вони мусять бути в повній послушній Богу в несенню свідочтва о правді. (5 Мойс. 4: 39, 40; 29: 5, 6) Послушенство запевняє їх, що вони позістануть "в країні живих". (5 Мойс. 5: 33; 11: 21) В угоді зроблений в Моаб робиться натиск на вірність. Отже вона властиво називається угода вірности.

* Велика доброта Єгови і Його ласкаве розпорядження для останка є знане в угоді вірности. (5 Мойс. 8: 2-5; 29: 5, 6) Він там ясно зазначає, що останок колись у неволі в організації Сатани буде в повній визволеній і привернений до Бога і буде зроблений частию Його святої організації. (5 Мойс. 30: 1-8) Лише вірні перебувають в привилею служби, і привилей яким колись тішились ті, що стались невірними, перейшов до вірних; і се було предсказано в угоді вірности. (5 Мойс. 32: 21) В гармонії із сим Ісус сказав приповідь про таланти.—Мат. 25: 14-30.

* У тій угоді в Моаб Бог дививсь на час коли Він виведе для себе дітей, що були представлені через Естер і Рут, і що та кляса представлена через них буде включати останка царства; і тепер можна бачити, що Бог сповнив сей прекрасний пророчий образ.—5 Мойс. 29: 14, 15; 32: 43.

ВИМОГИ

* В тій угоді в Моаб Єгова предсказав свої вимоги від останка. Вони мусять бути відділені люди і не приставати до світа.—5 Мойс. 12: 29-32; 16: 21, 22; 18: 9-14.

* Вони не можуть поповняти перелюбства; а перелюбство духових Ізраїльтянів головню значить неправне сполучення з сатанською організацією. Сього не можуть робити Божі люди. Вони навіть не можуть дотикатися нечистої річи, себто сатанської організації. (5 Мойс. 22: 13-20) Вони не можуть годитися зі світом, але мусять бути цілковито посвячені Богу і Його царству.—5 Мойс. 7: 1-5; 12: 1-3.

* Вони не можуть вловати на світську поміч,

але мусять давати правду всім що бажають її. (5 Мойс. 15: 6) Вони мусять затримати їх невинність до Бога що буде випробуване через їх згідне хвалення Єгови або зневаження Його святого імені. (5 Мойс. 29: 24-28) Єгова розложив празник перед своєю царською організацією, і вірний останок сидить із Ісусом Христом при столі і є співучасником того празнику, і тому мусять споживати лише чисту поживу що приходить зі стола Господнього, а не шукати за річчями, що походять від людей. (5 Мойс. 14: 1-21) Вони мусять вірно перебувати в умовинах віковичної угоди відносно святости життя. (5 Мойс. 21: 1-9) Між людьми останка в храмі не може бути несправедливости, ошуканства, ані діл безовочних. (5 Мойс. 25: 11-16) Між ними не може бути опозиції або ошуства але шляхотність до бідних і помагати одні другим.—5 Мойс. 22: 1-8. — *5: оденсе*

Ті що були взяті в угоду о царство не мусять відзначувати себе. Вони не мусять ставатись жінками, ані вони не потребують носити невластивої одєжи шоби звернути на себе увагу. Вони мусять віддати славу Єгови. (5 Мойс. 22: 5-12) Всі вони мусять прийти до стану єдності в Єговій організації і бути послухними інструкціям Божої організації, котрі то інструкції виходять від храму. Будучи в єдності, вони будуть мати довіра один до одного і будуть старатись робити добро один одному. Дальші докази що кожний мусять бути послухний приказам, які виходять з храму: вони не мають більше робити 'для кожного чоловіка те, що є правим в його власних очах', але поступати після порядку і виконувати роботу приписану їм, приносячи їх хвалення Єгови. (5 Мойс. 12: 8-14) Нехай же всі з останка тепер вважають шоби їм не уясти з причини їх гордості або бажання йти за їх власними ідеями щодо того, як виконувати Божу роботу. Службу Єгови мусять виконувати в Його вибранім місці де Він поклав своє імя, що є Його храм організації. Ту службу мусять виконувати постійно і вірно і в назначений спосіб. (5 Мойс. 12: 18-28; 14: 23-27; 26: 1-3) Свитиня зівставши очищена, останок мусять перебувати в цілковитій єдності. Останок мусять мати велику одвагу в проголошенню правди. Ісус Христос будучи великим Свещенником Єгови, зсилає благословенства на тих, що в угоді. (5 Мойс. 33: 6-29) По якомусь часі вони були приведені в угоду, а по 1926 р., настав час благословенств. (Дан. 12: 12; гляди *Вартову Башту*, 1929 р. стр. 375, *англ.*) Вірний останок буде мати цілковите довіре в Єгову і не бояти мєся ворога; бо Єгова є їх прибижище.—5 Мойс. 33: 26-29.

Що останок мусять тепер знати і пильно голосити присуди Господні, то пята книга Мойсея, написана відносно Моаб угоди, виразньо відкриває лукавого слугу і містить в собі виразнь пророцтва відносно "лукавого слуги" і що "лукавий слуга" кляса буде втікати перед ворогом і попадеться в неволю. (5 Мойс. 32: 15-27, 30, 31) Єгова буде судити їх. (5 Мойс. 32: 34-38; Зах. 14: 2) Угода вірности таких показує,

що вірний останок не буде мати нічого спільного із "лукавим слугою" клясою, але буде оминати їх і відмовитись вхходити в суперечку з ними.—5 Мойс. 33: 11.

ВІЙНА

Єгова дав приказ тим, з котрими Він зробив угоду в Моаб, щоб вони воювали Амалакітїв і Канаанців, представляючи снм, що вірний останок мусять тепер наступати війною проти тих що тепер стоять у святім місці і котрі є ворогами Бога. (5 Мойс. 20: 10-17) Такі вороги фальшиво й зводничо кажуть, що вони представляють Бога, і тому їх мусять строго відперти назад і відкрити їх правдою. (5 Мойс. 7: 22-24) Єгова дав інструкції до війни й спосіб воювання в якій мусять воювати Його типічні люди. (5 Мойс. 20: 1-20) Останка навчено в справах війни проти ворога, і, вповаючи на Бога, вони мусять одважно поступати після інструкцій даних їм Господом. (5 Мойс. 7: 22-24) Вірний останок, будучи в армії Господній, не має боятись нападу сучасних озброєних ворогів, представителів Сатани. (5 Мойс. 7: 17-21) Вірні будуть далше наступати на опозицію й йти вперед, хотяи много невиконань і терпнь вони переходять задля їх вірности. Вони мусять без страху далше проголошувати хвалення Єгови, проголошувати Його присуди й Його царство. Бог Єгова є в їх таборі, й вони мусять тримати той намет чистий і цілковито посвячений Єгови. (5 Мойс. 23: 9-14; 31: 1-8) Цілковита єдність останка Єгови, і їх безперестанна вірність у виконанню служби із радістю і співом, вдаряє страхом ворога; і се було представлено в угоді зробленій в Моаб.—5 Мойс. 2: 25; 11: 25; Фил. 1: 27-29.

Єгова—се Бог своїх справедливих людей котрих Він назвав як Ізраїль, і вони є людьми Божими. Вони були відлучені від всієї сатанської організації, навчені про тайні річи Всевишнього отримавши сі річи в тайнім місці або храмі, тепер вони вислани, шоби одважно голосити Його імя. Такі є люди Божі, що знаходяться на землі, і котрі є тепер в угоді о царство. Сі вимоги і благословенства представлєні в угоді о царство були написані наперед шоби збільшити потіху й надію Божих вірних людей. (Рим. 15: 4) Головно для їх потіхи і шоби зробити їх сильними, Єгова велів написати для користи вірного останка отсі дорожочінні слова: "Нема над Бога Ізрайлевого, що несеться на небесах тобі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на руках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх! Безпечно живе проживає Ізраїль, живе собі народ Якова окремо в світі, і землі багатій хлібом і вином; а небеса його благословлять його россою. О, блажен еси, Ізраїлю! Де такий наріду, як ти, що спас тебе Господь шит помочі твоєї і меч слави твоєї! Вороги твої будуть підобрюватись тобі, а ти ступати меш по горах їх."—5 Мойс. 33: 26-29.

СПОРИДНЕННЯ

Одна головна ціль Єгови є, оправдати своє імя, шоби всі сотворіння могли побачити і зна-

ти, що Він — Бог, і що если сотворіння хоче жити, то мусить бути в гармонії з Ним, із Святим. Отже, всі угоди Єгови мають близьку зв'язь із собою. Коли Люцифер збунтувався і звернув чоловіка на дорогу гріха, Єгова заявив, що Він поставити ворожнечу між насінням жєни (Божою жєною; представляючи Його організацію) і насінням Сатани, і що насіння Божої жєни остаточно побідить на оправданні Божого великого імя. (1 Мойс. 3: 15) Се заявлення було вдійсно-сти угодою Єгови, тому що се був вираз Його заміру, котрий то замір є незмінний. Ісус Христос, насіння обітницї, цілковито побідить Сатану й Його організацію, на славу Бога Єгови.

Віковічна угода яку Бог зробив з Нойом відносно святости життя була заявленням Його заміру показуючи всім сотворінням, що Єгова — життя-датель, єдиний правдивий Всемогучий Бог, і що ніхто не має права відбирати життя без дозволєння Єгови і що ніхто не може дати. Ся угода — се оправданні Єгового святого імя. — 1 Мойс. 9: 1-12.

Єгова взяв Авраама у землю Канаан, і там ужив Авраама як образ себе самого, а жєну Авраама представити Божу організацію, і їх сина, Ісаака, як прообраз насіння обітницї, котре Бог ужив для оправданні свого імя. Благословєства для людей які прийдуть до них через Оправдателя й Відкупителя, зконечности є припадкові до оправданні імя Єгови, як наслідок сієї причини, тому що життя для послушних до-каже, що імя Єгови стоїть за життям і що Він може поставити людей на землі, що затримують їх невинність взглядом Нього й отримають життя в назначений Ним спосіб. Єгова не позволив Сатані убити Нова, коли та велика драма відбувалась. (Нова 2: 6) Если би Нова був убитий то він не був ужитий далше в тім пророчім образі. Представлення Ісаака як жертви через Авраама представляло, що Бог дозволить своєму любому Синові умерти від руки Сатани що Єгова обявить свою найвисшу силу й оправдає своє імя через пробудження свого любого Сина зі смерті. Се була перша угода для Єгови й оправданні Його імя. Бог постарався, що смерть Ісуса Христа, Його любого Сина, стала викупом або викупною ціною за чоловіка; але та доброта й любов до людства — се менше важна річ до оправданні імя Єгови. Усі, що вірують в Господа Ісуса Христа і є послушні Ньому, отримають життя, і будуть оправданнім Єгового імя й Його Слова.

Отже Авраамова угода — се Божий незмінний вираз Його заміру вивести насіння, котрим то насінням є Його любий Син, і котрий затримав Його невинність до Бога, і котрий задля Його вірности до смерті отримав найвисше місце у цілій Його організації, ставсь великим Первосвященником Єгови і Оправдателем Його святого імя. Воскрєсення Ісуса із смерті, Його висвєщення і се що Ньому дано імя понад усі імена, і заявлення Єгови, що всяке колїно поклониться перед Ним і всякий язик визнає Його імя, на славу Божу, є безперечним доказом, що

Єгова — єдиний правдивий і всесильний Бог, датель всякого життя і совершенного дару. Його розпорядження дати життя послушним із роду людського через Ісуса Христа є другою важною річю до оправданні Його імя. Нема причини чому би Єгова мав робити угоду щоби дати життя котрому будь сотворінню, але є много причин чому Він мав зробити угоду, себто, виразити свій замір, оправдати своє імя; і така то ціль Його угоди.

Тоді Єгова зробив прообраз в Єгипті, щоби показати свою ціль оправдати своє імя. (2 Сам. 7: 23) Його зібрання й відділення для себе людей є не лише для того, щоби спасти їх, але щоби Він міг мати людей для свого імя; і їх спасєння залежить від послушенства у виконанню задачею приписаних їм. Перед тим нїм Він вивів насіння обітницї, Єгова зробив прообраз, як Він возьме людей для свого імя, і се Він зробив в угоді зробленій в Єгипті і установленій в Синаї. Несовершений і грїшний нарід Ізраїльський не міг бути людьми для Його імя аж поки не прийшло 'обіцяне насіння'; для того закон угода була додана "задня переступил [грїшного стану, несовершеного] додано його, доки приїде насінне [Ісус Христос], котрому обітувано." (Галат 3: 17, 19) Ісаак, син Авраама, був типом на Ісуса Христа, олюбленого сина Божого, котрий є 'насінням обітницї'. Він мусів прийти перше нїм люди для імени Його могли бути вибрані.

Коли Ісус Христос прийшов мале число Жидів, що були вірні і прийняли і слухали Його Слова, були перенесені від Мойсея, посередника закон угоди, до Христа, а всі інші Ізраїльтяни були відкинуті. Єгова зробив з Ісусом Христом нову угоду, щоби сим чином Він міг доконати те, що закон угода не могла доконати, а іменно, взяти з між народів людей для Його імя, котрі то люди мусять бути цілковито посвячені Богу. Нова угода була вираженням волі або заміру Єгови, що Він вибере з між народів людей для свого імя, і що угода се средство ужите Єговою для виконання Його замірів. Нова угода не є средством для давання життя кому будь, але ті взяті в угоду мусять перше мати услівне право до життя, і, если вірні Господеві, вони отримають безусловно вічно триваюче життя. Ся вірність мусить бути доконана по тім, як вони були взяті в нову угоду. Усі введєні в нову угоду мусять перше безусловно згодитися чинити волю Божу, впираючи свою віру і їх діла на пролятії крові Ісуса Христа як викупній ціні за чоловіка, і як одиноке средство через котре чоловік може дістати життя. Будучи так оправданій вірою і тоді народжений духом Божим, усі такі приходять під условини нової угоди. Ті, що доказали вірність свою аж до приходу Ісуса Христа до храму чинити суд, і котрі отримали признання після суду, є люди взяті з між народів для Єгового імя, і для них нова угода є установлена, і сі є взяті в угоду о царство.

Бог Єгова зробив угоду з Давидом о царство. (2 Сам. 7: 16) У тій угоді Давид представляв або був типом на Ісуса Христа, котрого Єго-

ва зробив Царем. "Зробив я завіт з вибраньцем моїм, я клявся перед Давидом, слугою моїм: На віки забезпечу насінне твоє, і на всі роди престіл твій збудую. По віки сохраним милість мою до него, і заповіт з ним не зміниться. І посаджу насінне його на віки, і престіл його, як дві небесні. Не зневажу завіту мого і не зміню, що вишло з уст моїх." (Пс. 89:3,4,28,29,34) Тут маємо непорушиме заявлення заміру Єгови установити своє царство із своїм олюбленим Сином на престолі. Пізніше Ісус сказав своїм ученикам, що Єгова зробив угоду з ним о царство і що ті взяті для імя Єгови, і що позістали вірними, Ісус завітував їм, що вони будуть частю царства і в царстві з Ним. (Луки 22:28-30) Отже нова угода була средством Єгови для вибрання людей для Його імя,щоби ті,що були так взяті і котрі докажуть вірність, могли увійти в угоду о царство і статись частю царства.

²⁵ В Моаб землі Єгова зробив угоду з своїми вибраними людьми, що були виведені з Єгипту сорок років перед тим, і та угода в Моаб представляла угоду о царство. Ісус, народжений від жєни і під законом не був сином закона але був і є Сином Божим. Він сповняв умовини угоди зробленої в Моаб і Єгова зробив Його великим Пророком на котрого Мойсей був прообразом. Дальше покажуть споріднення між угодою в Моаб а угодою о царство, коли Ісус був поставлений на пробу через Сатану Він навів слова Божі написані Мойсейом в 5 книзі. Коли Сатана іспитував невизність Ісуса, то Він [Ісус] навів слова з п'ятої книги Мойсея 8:3. "Він же, озвавшись, сказав: Писано: Не самим хлібом жити ме чоловік, а кожним словом, що виходить із уст Божих." (Мат. 4:4) У другій спокусі Ісус навів з п'ятої книги Мойсея 6:16. "Рече йому Ісус: Писано знов: Не спокушуй Господа Бога твого." (Мат.4:7) Коли ще іншу спокусу Диявол представив йому, Ісус навів з п'ятої книги Мойсея 6:13. "І, озвавшись до него, рече Ісус: Геть від мене, сатано, писано бо: Кляняти меш ся Господеві Богу твоєму, й йому одному служити меш." (Луки 4:8) Іншим разом Ісус навів слова пророцтва записані в п'ятій книзі Мойсея, і між ними знаходяться слова Маттея 5:31,33,38, і Марка 10:4. Коли Ісус висказав слова про зібрання вибраних, Він мав ясно на увазі слова Мойсея в 5 Мойсея 30:4, Маттея 24:31, і Марка 13:27.

³⁰ Споріднення закон угоди зробленої в Єгипті і установленної при горі Синай із угодою вірности в Моаб, добре представляло споріднення нової угоди зробленої в позатипічнім Єгипті і установленної при горі Сион до угоди о царство, котра то остання угода вимагає абсолютної вірности зі сторони тих, що остаточно будуть мати частю у царстві Ісуса Христа. (5 Мойс. 29:1; Луки 22:14, 20, 28-30) При остановленню Сионшю Ісус заявив своїм ученикам, що нова угода була зроблена і що Він запросив їх бути учасниками в нїм, і тоді Він сказав їм, що Єгова завітував йому царство, і Його слова до Його учеників показують, що вірність - се головна річ яка вимагається від тих, що були введені в угоду о

царство. Нова угода - се знаряд Божий якнї Він уживає, щоби вибрати собі людей бути свідками Його імені; підчас коли угода о царство - се Його приготавлення даючи нагоду тим, що були взяті в угоду і що стались свідками Єгови, щоби вони могли доказати їх вірність аж до смерті.- Одр. 2:10.

³¹ Споріднення нової угоди з Авраамовою угодою і угодою о царство здається ясно було представлено через ефод і нагрудник типічного священника котрий служив натуральному Ізраїлю. "І зроблять вони наплічника із золота й блавату, пурпуру й кармаліну і з нитяного полотна майстерним робом тканого. У його мають бути на обох кінцях його два нарамники до звязання, щоб так був звязаний. І пояс у наплічника, що буде на йому, буде такої ж роботи, одної з ним ткані: із золота й блавату, і пурпуру й кармаліну, і з тонкого нитяного полотна. І візьмеш два оніксових каменів, та й повіризуєш на їх імена синів Ізраїлевих: Шість імен їх на одному камені, і шість других імен на другому камені, по черзі народження їх."-2 Мойс. 28:6-10.

³² Арон первосвященник мав на своїх раменах ефод. Передня частъ ефоду представляла Авраамову угоду. Задня частъ ефоду здається ясно представляла нову угоду, у котру Божі діти були введені потім, як вони зробили угоду через жертву і котра то угода робиться в часі їх посвячення. (Пс.50:5) Нова угода--се средство ужите для зібрання з між народів вірну громаду людей, котра через всиновлення сталась частю наслідія Авраамової угоди.

³³ Відносно нагрудника судового є написано: "І зробиш нагрудника судового робом майстерським, таким робом, як наплічника зробиш його; із золота, блавату й пурпуру та кармаліну, та тонкої нитяної тканини зробиш його. Четверокутний він буде, двоїстий, пядь завдовжки і пядь завширшки. І понасадуєш на йому оправлене каміння, чотири ряди каміння; один ряд: Сардій, топаз і смарагд, ряд первий; а другий ряд: Гранат, сафір і діамант; а ряд третій: Опаль, ахат і аметист; а четвертий ряд: Хризоліт і оникс і яспіс; оправлені в золото будуть вони в своїх кубельцях. І будуть камені по іменям синів Ізраїлевих, дванайцять по іменам їх; вирізані як печатка, кожен з імям своїм буде, по дванайцять колінам."-2 Мойс. 28:15-21.

³⁴ Сей нагрудник, на котрім знаходилися каміння, представляв угоду о царство, до котрого то царства є покликані народжені з духа, і в котрім то царстві вірні будуть мати частю з Ісусом Христом, Царем і Первосвященником Єгови. Ті взяті в угоду о царство мусять бути цілковито посвячені Єгові, так як напись вирита на плиті з чистого золота на короні Первосвященника звучила: "Святість Єгови". Ось такі мають бути вірні свідки Єгови, котрі оголошують Предвічного Царя в Його царстві і котрі доказують їх вірність аж до смерті і увійдуть вповні в наслідде царства.- Зах. 9:16.

(Прод. на стр. 130)